

Сполуката на святитѣ братя въ Моравия раздразнила много Латинскитѣ священици и подвигнала злъчката на тѣхнитѣ епископи. Тѣзи послѣднитѣ не се забавили да се оплачжатъ отъ тѣхъ и, за подкрепление на оплакванието си, да ги наковладѣятъ като еретици предъ Римския папа Николая I-й, поради което той повикалъ святитѣ братя въ Римъ за да ги сѫди.*)

*) Папа Николай I-й (858—867 г.) билъ единъ отъ най забѣлѣжителнитѣ папи. Той билъ много уменъ, хитъръ и неуморимъ. Като тактиченъ политикъ той прокарвалъ чудесно своитѣ идеи и постигалъ лесно своитѣ цѣли. Той се възползвувалъ много добре отъ политическитѣ и религиозни смутове, станали на врѣмето му, за да прояви съ особенна сила и осѫществи на дѣло идеята на свѣтската власть на папата. Той е билъ голѣмъ и страшенъ врагъ на царитетъ (свѣтската власть). Събитията на тогавашното врѣме, въ които той е взѣмалъ направо или изоколо дѣятелно участие не само не сѫ го омаломощили, ами, напротивъ, го калили и усилили. Въ неговото врѣме сѫ се усилили възникналитѣ по поводъ свалѣнието на Цариградския патриархъ Игнатия отъ прѣстолътъ му и възкачванието на мѣстото му прѣчутия философъ Фотия, раздори между Источната и Западна церкви за първенство и власть, които сѫ имали за послѣдница раздѣлата имъ една отъ друга. Него много право наричжатъ великия папа.

На едно съ сполуката на святитѣ братя въ Моравия, политическото положение на тѣзи послѣдниata взѣло да става все по мѣечно и по мѣично. До сега тя имала само външни силни врагове въ лицето на Нѣмцитѣ и другите свои съсѣди; сега вече се за-